SOCKET-URI

Programarea cu socket-uri se referă la posibilitatea de a transmite date între două sau mai multe calculatoare interconectate prin intermediul unei rețele.

Modelul utilizat pe scară largă în sistemele distribuite este sistemul Client-Server, care constă din:

- o mulțime de procese de tip server, fiecare jucând rolul de gestionar de resurse pentru o colecție de resurse de un anumit tip (baze de date, fișiere, servicii Web, imprimantă etc.);
- o mulțime de procese de tip client, fiecare executând activități care necesită acces la resurse hardware/software disponibile, prin partajare pe servere.

Serverele sunt cele care își încep primele activitatea, oferind clienților posibilitatea de a se conecta la ele (spunem că acceptă conexiuni de la clienți).

Un client își manifestă dorința de a se conecta și, dacă serverul este gata să accepte conexiunea, aceasta se realizează efectiv. În continuare, informațiile (datele) sunt transmise bidirecțional. Teoretic, activitatea unui server se desfășoară la infinit.

Pentru conectarea la un server, clientul trebuie să cunoască adresa serverului și numărul portului dedicat. Un port nu este o locație fizică, ci o extensie software corespunzătoare unui serviciu. Un server poate oferi mai multe servicii, pentru fiecare fiind alocat câte un port.

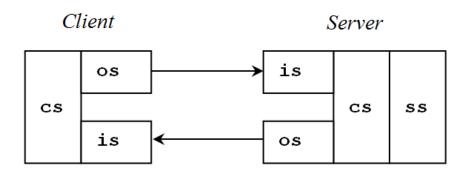
Porturile din intervalul 0...1023 sunt în general rezervate pentru servicii speciale, cum ar fi: 20/21 (FTP), 25 (email), 80 (HTTP), 443(HTTPS) etc.

Cea mai simplă modalitate de comunicare între două calculatoare dintr-o rețea o constituie socket-urile, care folosesc protocolul TCP/IP, în care un calculator se identifică prin IP-ul său.

În pachetul java. net sunt definite două clase care pot fi utilizate pentru comunicarea bazată pe socket-uri:

- ServerSocket pentru partea de server;
- Socket pentru partea de client.

Oricărui socket îi sunt atașate două fluxuri: unul de intrare și unul de ieșire. Astfel, comunicarea folosind socket-uri se reduce la operații de scriere/citire în/din fluxurile atașate.

În cazul unui server, mai întâi trebuie creat un socket de tip server, folosind constructorul ServerSocket(int port). Se observă faptul că se poate preciza doar portul care va fi asociat serverului, IP-ul implicit fiind cel al calculatorului respectiv (din motive de securitate, limbajul Java nu permite crearea unui server "la distanță" (pe un alt calculator) deoarece ar fi posibilă clonarea unui server care, de exemplu, ar putea furniza servicii neautorizate.

După crearea server-ului, se va apela metoda Socket accept(), astfel server-ul intrând într-o stare în care așteaptă conectarea unui client. După ce un client s-a conectat, metoda va întoarce un socket de tip client (Socket), ale cărui fluxuri vor fi folosite pentru comunicarea bidirecțională.

Fluxurile asociate unui socket se pot prelua folosind următoarele metode:

- InputStream getInputStream();
- OutputStream getOutputStream().

Închiderea unui socket se realizează folosind metoda void close ().

Exemplu:

Vom prezenta un program foarte simplu de tip chat, care permite transmiterea unor mesaje între 2 utilizatori, până când clientul va transmite mesajul "STOP". Implementarea server-ului este următoarea:

```
public class ChatServer
   public static void main(String[] sir) throws IOException
        ServerSocket ss = null;
        Socket cs = null;
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        System.out.print("Portul: ");
        //instanțiem server-ul
        int port = sc.nextInt();
        ss = new ServerSocket(port);
        sc.nextLine();
        System.out.println("Serverul a pornit!");
        //server-ul așteaptă un client să se conecteze
        cs = ss.accept();
        System.out.println("Un client s-a conectat la server!");
        //server-ul preia fluxurile de la/către client
        DataInputStream dis = new DataInputStream(cs.getInputStream());
        DataOutputStream dos = new DataOutputStream(cs.getOutputStream());
```

```
//citim linia de text transmisa de către client și o afișăm,
        //după care citim o linie și o transmitem clientului
        //chat-ul se închide când clientul transmite cuvântul STOP
        while(true)
            String linie = dis.readUTF();
            System.out.println("Mesaj receptionat: " + linie);
            if (linie.equals("STOP"))
                break;
            System.out.print("Mesaj de trimis: ");
            linie = sc.nextLine();
            dos.writeUTF(linie);
        }
        dis.close();
        dos.close();
        cs.close();
        ss.close();
}
```

În cazul unui client, se va încerca realizarea unei conexiuni cu un server chiar în momentul creării unui socket de tip client, folosind constructorul Socket (String adresa_server, int port). În cazul în care conexiunea este realizată, se vor prelua fluxurile asociate socket-ului și se vor utiliza pentru comunicarea bidirecțională.

Exemplu:

Implementarea clientului de chat este următoarea:

```
public class ChatClient
   public static void main(String[] sir) throws IOException
        Scanner sc = new Scanner(System.in);
        System.out.print("Adresa serverului: ");
        String adresa = sc.next();
        System.out.print("Portul serverului: ");
        int port = sc.nextInt();
        sc.nextLine();
        //conectarea la server
        Socket cs = new Socket(adresa, port);
        System.out.println("Conectare reusita la server!");
        //preluăm fluxurile de intrare/ieșire de la/către server
        DataInputStream dis = new DataInputStream(cs.getInputStream());
        DataOutputStream dos = new DataOutputStream(cs.getOutputStream());
        //citim o linie de text de la tastatură și o transmitem server-ului,
        //după care așteptam răspunsul server-ului
        //chat-ul se închide tastând cuvântul STOP
```

Încheiem prezentarea acestui exemplu precizând faptul că prima dată clientul trebuie să transmită un mesaj către server, iar apoi server-ul și clientul trebuie să își vor transmită unul altuia, pe rând, mesaje.

JAVA DATABASE CONNECTIVITY (JDBC)

O modalitate de a se asigura persistența datelor în cadrul unei aplicații o reprezintă utilizarea unei *baze de date*. O bază de date este gestionată de un sistem de gestiune a bazelor de date (SGBD) dedicat, de obicei aflat pe un server, astfel încât baza de date poate fi utilizată, în mod independent și transparent, de mai multe aplicații, posibil implementate în limbaje de programare diferite.

Java DataBase Connectivity (JDBC) este un API dedicat accesării bazelor de date din cadrul unei aplicații Java, care permite conectarea la un server de baze de date, precum și executarea unor instrucțiuni SQL. Accesarea unei baze de date din cadrul unei aplicații Java se realizează într-o manieră transparentă, independentă de sistemul de gestiune al bazelor de date utilizat. Practic, pentru fiecare SGBD există un driver dedicat (un program instalat local) care transformă cererile efectuate din cadrul programului Java în instrucțiuni care pot fi înțelese de către SGBD-ul respectiv (Fig. 1). Există mai multe tipuri de drivere disponibile, însă, în prezent, cele mai utilizate sunt driverele native Java. Acestea sunt scrise complet în limbajul Java și folosesc socket-uri pentru a comunica direct cu o bază de date, obținându-se astfel o performanță ridicată din punct de vedere al timpului de executare.

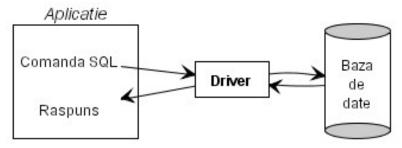

Figura 1. Comunicarea dintre o aplicație Java și un SGBD (https://profs.info.uaic.ro/~acf/java/slides/ro/jdbc_slide.pdf)

Procedura de instalare a unui drivere poate fi diferită de la un driver la altul. De exemplu, în cazul driverului MySQL, driverul este o arhivă de tip jar. Într-un mediu de dezvoltare, driverul poate fi specificat sub forma unei biblioteci atașată proiectului sau poate fi deja disponibil (de exemplu, versiunile noi de NetBeans conțin suport implicit pentru MySQL). Astfel, JDBC dispune de clasa DriverManager care administrează încărcarea driverelor, precum și obținerea conexiunilor către baza de date (Fig. 2). Odată conexiunea deschisa, JDBC oferă clientului un API care nu depinde de softul de baze de date folosit, ceea ce facilitează eventuale migrări între diferite SGBD-uri. Cu alte cuvinte, nu este necesar să scriem un program pentru a accesa o bază de date Oracle, alt program pentru a accesa o bază de date Sybase etc., ci este suficient să scriem un singur program folosind API-ul JDBC, iar acesta va fi capabil să comunice cu drivere diferite, trimițând secvențe SQL către baza de date dorită.

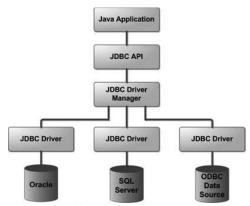

Figura 2. JDBC Driver Manager (https://www.tutorialspoint.com/jdbc/jdbc-introduction.htm)

Arhitectura JDBC

Nucleul JDBC conține o serie de clase și interfețe aflate în pachetul java.sql, precum:

- Clasa DriverManager: gestionează driver-ele JDBC instalate și alege driver-ul potrivit pentru realizarea unei conexiuni la o bază de date;
- Interfața Connection: gestionează o conexiune cu o bază de date (orice comandă SQL este executată în contextul unei conexiuni);
- Interfețele Statement / PreparedStatement / CallableStatement: sunt utilizate pentru a executa comenzi SQL în SGBD sau pentru a apela proceduri stocate;
- Interfața ResultSet: stochează sub forma tabelară datele obținute în urma executării unei comenzi SQL;
- Clasa SQLException: utilizată pentru tratarea erorilor specifice JDBC.

Etapele realizării unei aplicații Java folosind JDBC

1. Încărcarea driver-ului specific

Prima etapă constă din înregistrarea, pe mașina virtuală unde rulează aplicația, a driver-ului JDBC necesar pentru comunicarea cu baza de date respectivă. Acest lucru presupune încărcarea în memorie a clasei care implementează driver-ul și poate fi realizată prin apelul metodei statice void forName (String driver) din clasa Class. De exemplu, încărcarea unui driver pentru o conexiune cu MySQL se poate realiza prin Class.forName ("com.mysql.jdbc.Driver"), iar pentru o conexiune cu Oracle prin Class.forName ("oracle.jdbc.OracleDriver").

Începând cu versiunea JDBC 4.0, inclusă în Java SE 6, acest pas nu mai este obligatoriu, deoarece, la prima încercare de conectare la o bază de date, mașina virtuală Java va încărca automat toate driver-ele disponibile (pe care le găsește în *class path*).

2. Stabilirea unei conexiuni cu o bază de date

După înregistrarea unui driver JDBC, acesta poate fi utilizat pentru a stabili o conexiune cu o bază de date de tipul respectiv. O *conexiune* (sesiune) la o bază de date reprezintă un context prin care sunt trimise secvențe SQL din cadrul aplicatiei către SGBD si sunt primite înapoi rezultatele obtinute.

Având în vedere faptul ca pot exista mai multe drivere încărcate în memorie, se va specifica, pe lângă un identificator al bazei de date, și driverul care trebuie utilizat. Acest lucru se realizează prin intermediul unei adrese specifice, numită JDBC URL, având formatul jdbc:sub-protocol:identificator, unde:

- câmpul sub-protocol specifică tipul de driver care va fi utilizat (de exemplu sqlserver, mysql, postgresql etc.);
- câmpul identificator specifică adresa unei mașini gazdă (inclusiv un număr de port), numele bazei de date și, eventual, numele utilizatorului și parola sa.

De exemplu, pentru o conexiune cu o bază de date denumită BD, care este stocată local folosind SGBD-ul MySQL, poate fi utilizat URL-ul de tip JDBC jdbc:mysql://localhost:3306/BD, iar dacă s-ar utiliza SGBD-ul Oracle, atunci URL-ul ar putea fi jdbc:oracle:thin:@localhost:1521:BD.

Deschiderea unei conexiuni se realizează prin intermediul metodelor statice Connection getConnection (String url) sau Connection getConnection (String url, String user, String password) din clasa DriverManager. Ambele metode returnează un obiect de tip Connection, clasă care conține o serie de metode pentru a gestiona conexiunea cu baza de date.

Exemplu:

• Deschiderea unei conexiuni la baza de date Firma, găzduită local utilizând MySQL:

• Deschiderea unei conexiuni la baza de date Firma, găzduită local utilizând Apache Derby:

```
Connection con=DriverManager.getConnection("jdbc:derby://localhost:1527/Firma"); sau
```

```
Connection con=DriverManager.getConnection ("jdbc:derby://localhost:1527/Firma", "popescuion","12345");
```

La primirea unui URL de tip JDBC, DriverManager-ul va parcurge lista driverelor încărcate în memorie (de exemplu, începând cu JDK 6, driver-ul pentru Apache Derby este încărcat automat), până când unul dintre ele va recunoaște URL-ul respectiv. Dacă nu există nici un driver potrivit, atunci va fi lansată o excepție de tipul SQLException, cu mesajul "No suitable driver found for ...".

3. Crearea unui obiect de tip Statement

După realizarea unei conexiuni cu o bază de date, acesta poate fi folosită pentru executarea unor comenzi SQL (interogarea sau actualizarea bazei de date), precum și pentru extragerea unor informații referitoarea baza de date (meta-date).

Obiectele de tip Statement sunt utilizate pentru a executa instrucțiuni SQL (interogări, actualizări ale datelor sau modificări ale structurii) în cadrul unei conexiuni.

JDBC pune la dispozitia programatorului 3 tipuri de statement-uri, sub forma a 3 interfete:

- Statement pentru comenzi SQL simple, fără parametri;
- PreparedStatement pentru comenzi SQL parametrizate;
- CallableStatement pentru apelarea funcțiilor sau procedurilor stocate.

Interfața Statement

Crearea unui obiect Statement se realizează apelând metoda Statement createStatement() pentru un obiect de tip Connection: Statement stmt = con.createStatement().

Executarea unei secvențe SQL poate fi realizată prin intermediul următoarelor metode:

a) metoda ResultSet executeQuery(String sql) – este folosită pentru executarea interogărilor de tip SELECT și returnează un obiect de tip ResultSet care va conține rezultatul interogării sub o formă tabelară, precum și meta-datele interogării (de exemplu, denumirile coloanelor selectate, numărul lor etc.).

Exemplu

```
Extragerea datelor despre o persoană stocate în tabela Angajati din baza de date Firma:
String sql = "SELECT * FROM Angajati";
ResultSet rs = stmt.executeQuery(sql);
```

Pentru a parcurge înregistrările rezultate în urma unei interogări de tip SELECT, un obiect de tip ResultSet utilizează un cursor, poziționat inițial înaintea primei linii. În clasa ResultSet sunt definite mai multe metode pentru a muta cursorul în cadrul structurii tabelare, în scopul parcurgerii sale: boolean first(), boolean last(), boolean next(), boolean previous(). Toate cele 4 metode întorc valoarea true dacă mutarea cursorului a fost efectuată cu succes sau false în caz contrar.

Pentru a extrage informațiile de pe fiecare linie se utilizează metode de forma TipData getTipData(int coloană) sau TipData getTipData(String coloană), unde TipData reprezintă tipul de dată al unei coloane, iar argumentul coloană indică fie numărul de ordine din cadrul tabelului (începând cu 1), fie numele acesteia.

Exemplu:

```
Afișarea datelor angajaților stocate în tabela Angajati din baza de date Firma:
while(rs.next())
    System.out.println(rs.getString("Nume") + " " + rs.getInt("Varsta") + " "
    + rs.getDouble("Salariu"));
```

b) metoda int executeUpdate(String sql) – este folosită pentru executarea unor interogări SQL de tipul Data Manipulation Language (DML), care permit actualizări ale datelor de tipul UPDATE/INSERT/DELETE, sau de tipul Data Definition Language (DDL) care permit manipularea structurii bazei de date (de exemplu, CREATE/ALTER/DROP TABLE). Metoda returnează numărul de linii modificate în urma efectuării unor interogări de tip DML sau 0 în cazul interogărilor de tip DDL.

Exemple:

Interfața PreparedStatement

Crearea unui obiect de tip PreparedStatement se realizează apelând metoda PreparedStatement prepareStatement (String sql) pentru un obiect de tip Connection și primește ca argument o instrucțiune SQL cu unul sau mai mulți parametri. Fiecare parametru este specificat prin intermediul unui semn de întrebare (?). Obiectele de tip PreparedStatement sunt utilizate în cazul în care este necesară executarea repetată a unei interogări SQL, eventual cu valori diferite ale parametrilor, deoarece aceasta va fi precompilată, deci se va executa mai rapid.

Exemplu:

```
String sql = "UPDATE persoane SET nume=? WHERE cod=?";
Statement pstmt = con.prepareStatement(sql);
```

Obiectul pstmt conține o instrucțiune SQL precompilată care este trimisă către baza de date, însă pentru a putea fi executată este necesară stabilirea valorilor pentru fiecare parametru. Setarea valorilor parametrilor se realizează prin metode de tip void setTipData(int index, TipData valoare), unde TipData este tipul de date corespunzător parametrului respectiv, iar prin argumentele metodei se specifică indexul parametrului (începând de la 1) și valoarea pe care dorim să i-o atribuim.

Exemplu:

```
String sql = "UPDATE persoane SET nume=? WHERE cod=?";
Statement pstmt = con.prepareStatement(sql);
pstmt.setString(1, "Ionescu");
```

```
pstmt.setInt(2, 45);
pstmt.executeUpdate();
```

Executarea unei instrucțiuni SQL folosind un obiect de tip PreparedStatement se realizează apelând una dintre metodele ResultSet executeQuery() sau int executeUpdate(), asemănătoare cu cele definite pentru un obiect de tip Statement.

Interfața CallableStatement

Această interfață este utilizată pentru executarea subprogramelor atașate unei baze de date, respectiv funcții și proceduri stocate. Diferențele dintre funcții și proceduri stocate sunt următoarele:

- procedurile sunt folosite pentru a efectua prelucrări în baza de date (de exemplu, operații de actualizare), în timp ce funcțiile sunt folosite pentru a efectua calcule (de exemplu, pentru a determina numărul de angajați care au salariul maxim);
- procedurile nu returnează nimic prin numele lor (dar pot returna mai multe valori prin parametrii de intrare-ieșire, într-un mod asemănător funcțiilor de tip void din C/C++), în timp ce funcțiile returnează o singură valoare (într-un mod asemănător funcțiilor din C/C++ care returnează un tip de date primitiv, diferit de void);
- procedurile pot avea parametrii de intrare, de ieșire și de intrare-ieșire, în timp ce funcțiile pot avea doar parametrii de intrare;
- functiile pot fi apelate în proceduri, dar invers nu.

Funcțiile și procedurile stocate sunt utilizate într-o bază de date pentru a efectua calcule sau prelucrări complexe. De exemplu, se poate implementa o funcție stocată care să calculeze profitul mediu adus de contractele pe care o firmă le are cu o altă firmă într-un anumit interval calendaristic sau se poate implementa o procedură stocată care să efectueze prelucrări complexe ale mai multor tabele.

Exemple:

a) o funcție stocată care calculează suma salariilor tuturor bărbaților sau tuturor femeilor dintr-o firmă, în raport de valoarea parametrului Tip:

b) o procedură stocată care verifică dacă un angajat există în tabela Angajați (pe baza CNP-ului) și în raport de rezultatul obținut inserează sau actualizează datele sale:

Apelarea funcții stocate totalSalarii definită mai sus necesită efectuarea următorilor pași:

• se creează un obiect sfunc de tip CallableStatement folosind un obiect conn de tip Connection:

```
sfunc = conn.prepareCall("{?=call totalSalarii(?)}");
```

Primul ? reprezintă valoarea returnată de funcție ("parametrul de ieșire"), iar cel dintre paranteze reprezintă parametrul de intrare. Dacă funcția ar fi avut mai mulți parametri de intrare, atunci se punea câte un ? pentru fiecare, de exemplu funcție (?,?,?).

• se specifică tipul rezultatului întors de funcție - se spune că "se înregistrează parametrul de ieșire (valoarea returnată de funcție)":

```
sfunc.registerOutParameter(1, Types.DOUBLE);
```

Valoarea 1 identifică primul ? din apelul metodei prepareCall de mai sus!

• se setează valorile parametrilor de intrare, folosind metode de tipul setTipData, asemănătoare cu cele definite pentru PreparedStatement:

```
sfunc.setString(2, "B");
```

Deoarece valoarea 1 identifică valoarea returnată de funcție, parametrii de intrare sunt numerotati de la 2!

• se execută funcția stocată:

```
sfunc.execute();
```

• se preia rezultatul întors de funcția stocată, folosind metode de tipul getTipData(intindex_parametru_de_intrare):

```
double total = sfunc.getDouble(1);
```

Valoarea parametrului este 1 deoarece rezultatul întors de funcție se identifică prin numărul de ordine 1!

Apelarea procedurii stocate inserareAngajat definită mai sus necesită efectuarea următorilor pași:

• se creează un obiect sproc de tip CallableStatement folosind un obiect conn de tip Connection:

```
sproc = conn.prepareCall("{call inserareAngajat(?,?,?,?)}");
```

Semnele de întrebare dintre paranteze reprezintă parametrii de intrare/ieșire/intrare-ieșire ai procedurii.

• se specifică tipurile parametrilor de ieșire ai procedurii:

```
sproc.registerOutParameter(4, Types.DOUBLE);
```

• se setează valorile parametrilor de intrare, folosind metode de tipul setTipData:

```
sproc.setString(1, "1234567890999");
sproc.setString(2, "Vasilescu Ion");
sproc.setDouble(3, 3333.33);
```

• se execută procedura stocată:

```
sproc.execute();
```

• se preiau eventualele rezultatele întoarse de procedura stocată, folosind metode de tipul getTipData(int index_parametru_de_ieșire):

```
double rezultat = sproc.getInt(4);
```

4. Închiderea unei conexiuni cu o bază de date

Conexiunea cu o bază de date se închide utilizând metoda void close () din clasa Connection, dacă nu este utilizat un bloc de tip try-with-resources.